

NEWS

Deník jedné recepce

Pět dní na recepci městského hotelu.

12. srpna 2026, Tobias Engl

Pondělí

Těch pět otázek znám nazpaměť. Kdy je snídaně, kde je spa, jak se dostanu na hlavní nádraží, je tu taxi, funguje tu wifi. Odpovídám na ně přivětivě, stokrát, a mezitím zvoní telefon. Ode dneška visí v lobby nová obrazovka. Uvidíme.

Úterý

Obrazovka ukazuje časy snídaně, počasí, cestu do spa, odjezdy příměstských vlaků. Rodina z Milána před ní stojí, klepne na malou vlaječku a čte si všechno italsky. Nikdo za mnou nechodí a neptá se. Dnes se mi poprvé po týdnech podařilo vypít kávu ještě teplou.

Středa

Konferenční den. Tři skupiny, tři místnosti a dřív to znamenalo: vytisknout cedule, nalepit na dveře, při změně místnosti všechno znovu. Dnes jsou názvy akcí přímo na dveřích, na malých displejích, a když se skupina „Brenner GmbH“ narychlo přesunula do většího sálu, bylo to hotové na dvě kliknutí. Správce budovy mě málem objal.

Čtvrtek

Starší pán, nedoslýchavý, přišel na recepci a nebyl si jistý, kde je snídaňová místnost. Stačilo ukázat na obrazovku a zvětšit písmo; pak přikývl a usmál se. Takové chvíle zůstávají. Technika je umožňuje, aniž by se drala do popředí.

Pátek

Dnes se mě jeden host zeptal na dobrou restauraci ve starém městě. Pět minut jsme si povídali, o městě, o jeho večerním koncertu. Dřív by na to nebyl čas, protože za ním už čekala další otázka na heslo k wifi. Ted' je heslo na obrazovce. A já mám zase čas na to, kvůli čemu tuhle práci dělám.